

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 6.10.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute ja Ministero dello Sviluppo economico v. Ediltecnica SpA

(Asia C-592/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — SEUT 191 artiklan 2 kohta — Direktiivi 2004/35/EY — Ympäristövastuu — Kansallinen lainsäädäntö, jolla viranomaisille ei anneta mahdollisuutta määrätä, että pilaantuneiden alueiden omistajien, jotka eivät ole myötävaikuttaneet kyseiseen pilaantumiseen, on toteutettava ehkäiseviä ja korjaavia toimenpiteitä, ja jossa säädetään vain velvollisuudesta korvata viranomaisten toteuttamat toimenpiteet — Yhteensoveltuvuus aiheuttamisperiaatteen, ennalta varautumisen periaatteen, ennalta ehkäisemisen periaatteen ja periaatteen, jonka mukaan ympäristövahingot olisi torjuttava ensisijaisesti niiden lähteellä, kanssa)

(2016/C 038/15)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Asianosaiset

Valittajat: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute ja Ministero dello Sviluppo economico

Vastapuoli: Ediltecnica SpA

Määräysosa

Ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21.4.2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/35 on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan sellaisessa tapauksessa, jossa kiinteistön pilaantumisesta vastuussa olevaa henkilöä ei ole mahdollista yksilöidä tai saada suorittamaan korjaavia toimia, toimivaltaisella viranomaisella ei ole oikeutta velvoittaa kyseisen kiinteistön omistajaa, joka ei ole vastuussa pilaantumisesta, ryhtymään ehkäiseviin ja korjaaviin toimiin, vaan tämä voidaan velvoittaa maksamaan toimivaltaisen viranomaisen toteuttamien toimien kustannukset ainoastaan sen markkina-arvon rajoissa, joka kyseisellä alueella mainittujen toimenpiteiden suorittamisen jälkeen on.

⁽¹⁾ EUVL C 52, 22.2.2014.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 6.10.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Tamoil Italia SpA v. Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

(Asia C-156/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — SEUT 191 artiklan 2 kohta — Direktiivi 2004/35/EY — Ympäristövastuu — Kansallinen lainsäädäntö, jolla viranomaisille ei anneta mahdollisuutta määrätä, että pilaantuneiden alueiden omistajien, jotka eivät ole myötävaikuttaneet kyseiseen pilaantumiseen, on toteutettava ehkäiseviä ja korjaavia toimenpiteitä, ja jossa säädetään vain velvollisuudesta korvata viranomaisten toteuttamat toimenpiteet — Yhteensoveltuvuus aiheuttamisperiaatteen, ennalta varautumisen periaatteen, ennalta ehkäisemisen periaatteen ja periaatteen, jonka mukaan ympäristövahingot olisi torjuttava ensisijaisesti niiden lähteellä, kanssa)

(2016/C 038/16)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Asianosaiset

Kantaja: Tamoil Italia SpA

Vastaaja: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

Muut osapuolet: Provincia di Venezia, Comune di Venezia ja Regione Veneto

Määräysosa

Ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21.4.2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/35 on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan sellaisessa tapauksessa, jossa kiinteistön pilaantumisen vastuussa olevaa henkilöä ei ole mahdollista yksilöidä tai saada suorittamaan korjaavia toimia, toimivaltaisella viranomaisella ei ole oikeutta velvoittaa kyseisen kiinteistön omistajaa, joka ei ole vastuussa pilaantumisesta, ryhtymään ehkäiseviin ja korjaaviin toimiin, vaan tämä voidaan velvoittaa maksamaan toimivaltaisen viranomaisen toteuttamien toimien kustannukset ainoastaan sen markkina-arvon rajoissa, joka kyseisellä alueella mainittujen toimenpiteiden suorittamisen jälkeen on.

(¹) EUVL C 194, 24.6.2014.

Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 30.9.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Unkari) – Jácint Gábor Balogh v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Asia C-424/14) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 213 ja 214 artikla — Toiminnan alkamista koskevan ilmoituksen tekemättä jättäminen — Pienyritysten verovapautus — Seuraamus)

(2016/C 038/17)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Asianosaiset

Valittaja: Jácint Gábor Balogh

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Määräysosa

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 213 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa asetetaan verovelvolliselle velvollisuus ilmoittaa taloudellisen toiminnan alkamisesta, kun kyseisen toiminnan tuotto ei ylitä enimmäismäärää pienyritysten verovapautukselle ja kun verovelvollisen tarkoituksena ei ole harjoittaa verollista toimintaa.
- 2) Unionin oikeutta on tulkittava siten, ettei se ole esteenä hallinnollisen sakon asettamiselle seuraamuksena verovelvollisen taloudellisen toiminnan aloittamisvelvollisuuden laiminlyömisestä, kun kyseisen toiminnan tuotto ei ylitä enimmäismäärää pienyritysten verovapautukselle. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida, onko pääasiassa asetettu seuraamus suhteellisuusperiaatteen mukainen.

(¹) EUVL C 439, 8.12.2014.